

Μήγαρις
ἔχω ἄλλο
στό νοῦ μου
πάρεξ
ἐλευθερία
καὶ γλῶσσα;

Δ. Σολωμός

Ἡ Γλῶσσά μας...

Ἡ Ἱστορία μας...

Ὁ Πολιτισμός μας...

• Ἀνυπολόγιστη ἡ Ἀξία
τῆς Πνευματικῆς μας Κληρονομιάς •

Παιδεία καὶ ἀληθινὴ γλῶσσα*

«Ὁ λόγος μου ἢ ξεγύμνωτη εἶν' ἀλήθεια
κι ἢ ἀλήθεια εἶναι σεισμός καὶ πειρασμός»

Κωστής Παλαμᾶς

Εἶναι γνωστὲς οἱ μακροχρόνιες ἔριδες, οἱ ἀντιθέσεις καὶ οἱ διαμάχες, κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνάμεσα στοὺς καθαρευο-
σιάνους καὶ στοὺς δημοτικιστές, σὲ βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Παι-
δείας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Μὲ τιμὴ καὶ σεβασμὸ στὴν γλωσσικὴ μας παράδοση, χωρὶς
κανένα γλωσσικὸ φανατισμὸ, ὀφείλουμε νὰ τονίσουμε τὸ κάλλος
τῆς ἀρχαίας γλῶσσας καὶ τὸν πλοῦτο τῆς λόγιας, στὶς ὁποῖες
ἔχουν γραφεῖ κείμενα, μὲ ἀνεκτίμητη προσ-φορὰ καὶ σημαντικὴ
συμβολὴ στὴ διαμόρφωση καὶ στὴν ἀνοδο τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας
καὶ τοῦ πανανθρώπινου πολιτισμοῦ.

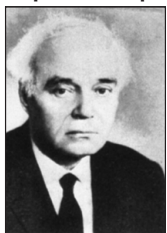
Ἡ γλῶσσα, προῖον τοῦ δημιουργικοῦ πνεύματος τοῦ Λαοῦ
μας, ἀπ' τὸν ὁποῖο «*μὲ χίλιες βρῦσες χύνεται*», ἀκολουθεῖ πάν-
τοτε τὴν ροὴ καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐθνικῆς ζωῆς μας. **Δὲν** εἶναι
ποτὲ στατικὸ γνῶρισμα τοῦ πολιτισμοῦ. **Ἀλλάζει**, συνεχῶς,
ἔνδυμα. **Χείμαρρος** ἀληθινός, προχωρεῖ πάντοτε μπροστά.

Εὐχάριστα ἀκούεται σήμερα ὁ δημοτικὸς λόγος, ποὺ ἀντα-
ποκρίνεται στὶς ἐκφραστικὲς ἀνάγκες μιᾶς, γοργά, ἐξελισσό-
μενης Κοινωνίας καὶ βοηθεῖ σημαντικὰ τὸ ἔργο τῆς Παιδείας.
Οἱ ἠθικὲς καὶ ἐθνικὲς ἀξίες ἀναζωογονοῦνται καὶ ἐνδυναμώ-
νουν τὴν ζωὴ μας γιὰ μελλοντικούς ὄραματισμούς. **Ἡ** δημοτικὴ
γλῶσσα, πλούσια καὶ ζωντανὴ ἔκφραση τοῦ Λαοῦ μας, ὁμορφη,
γάργαρα καὶ ἀληθινὴ, μὲ τοὺς θρύλους καὶ τοὺς ἄθλους, τοὺς
ῥόμους καὶ τὶς παραδόσεις τῆς, προσφέρει γόνιμο καὶ μόνι-
μο πνευματικὸ ἔργο, καλλιεργώντας τὴν νόηση καὶ ἀνυψώνον-
τας τὸ συναίσθημα. **Τὸ** πνεῦμα τῆς, «*ἀκούραστο κι οἰστρήλα*»

το κι ὠραῖο», κατὰ τὸν ποιητὴ μας, μετουσιώνεται, σὲ δύναμη ἀκατανίκητη, μέσα στους Ναοὺς τῶν Μουσῶν, στὰ ἰδιότυπα ἔθνικα ἔργαστήρια, στὰ ὁποῖα χαλκεύονται, σφυρηλατοῦνται καὶ γαλβανίζονται, μὲ τὰ ἱερά καὶ τὰ ὄσια τοῦ Γένους, οἱ ψυχὲς τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας μας. **Τὸ** φῶς της, παρήγορο καὶ ἐλπιδοφόρο, φωτίζει τοὺς ὀρίζοντες καὶ ἐμπνέει τὶς ἀνθρώπινες ψυχές, γιὰ νὰ βγαίνουν πάντοτε μορφές ζωῆς καὶ πνεύματος, φωτεινές καὶ ἀκέραιες. **Ἡ** ἐκπλήρωση τῶν ἰδανικῶν της θὰ φέρει τὴν ἀναγέννηση καὶ τὴν ἀνάδειξη τῶν πρωτοπόρων στὴν ὑπηρεσία τῶν μεγάλων ἀξιῶν καὶ θὰ θυσιαστοῦν γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς ἰδανικῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Χρειάστηκαν ἀγῶνες, μόχθοι καὶ κόποι πολλοί, γιὰ νὰ πλασθεῖ ἡ ἀληθινὴ δημοτικὴ γλῶσσα καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἔθνους. **Τεράστιο** ἦταν τὸ ἔργο καὶ ἱστορικὴ ἡ πορεία πολλῶν πνευματικῶν ὁδηγῶν, ποὺ ὑπηρετήσαν, ἐπάξια καὶ πιστά, τὴν ἰδέα της, ἔδωσαν ὀλόκληρη τὴν ζωὴ τους σ' αὐτή, τὴν ἐτίμησαν λαμπρὰ καὶ ἐχάραξαν γιὰ τοὺς νεώτερους τὸν ἀληθινὸ δρόμο τῶν ἱερῶν πεπρωμένων της. **«Εἶναι καιρὸς νὰ ποῦμε τὰ λιγοστά μας λόγια, γιατί ἡ ψυχὴ αὔριο κάνει πανιά»**, λέει ὁ ποιητὴς μας.

Γενικὴ εἶναι, δυστυχῶς, ἡ διαπίστωση σήμερα, ὅτι βρισκόμαστε σ' ἓνα γλωσσικὸ χάος καὶ μιὰ ἀφόρητη γλωσσικὴ ἔνδεια. **Ἡ** γλῶσσα μας δεινοπαθεῖ, ἀλλοιώνεται, φτωχαίνει, ὑποβαθμίζεται, βασανίζεται καὶ κινδυνεύει. **Γίνεται** ρακένδυτη καὶ χωλὴ, χωρὶς νὰ εἶναι ἀποδεκτὴ ἀπ' τὸ λαϊκὸ αἴσθημα. **Ἄγνοια**, σύγχυση, ἐκτροπή, σκοπιμότητα καὶ φανατισμὸς δημιουργοῦν δυσάρεστη κατάσταση, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴν ξέρουμε τὸ ρόλο τῆς γλώσσας γιὰ τὴν συντήρηση τῆς ταυτότητάς μας καὶ τὴν σπουδαιότητα ὡς μέσου ἔκφρασης καὶ διακίνησης ἰδεῶν. **Ἐχει** εἰσβάλλει ἓνας πραγματικὸς γλωσσικὸς νεοβαρβαρισμὸς, ποὺ ἐξευτελίζει τὸν λόγο, ὑποβαθμίζει τὴν ἔκφραση καὶ ταπεινώνει τὴν συνομιλία. **Μὲ** κυνισμό καὶ ἀναίδεια, περιφρονοῦνται οἱ γραμματικοὶ κανόνες καὶ τὸ συντακτικὸ. **Οἱ** ἀκρότητες καὶ οἱ ἀπαράδεκτες ἐκφράσεις δείχνουν ἀπαιδευσία, ποὺ ὀδηγεῖ στὴν πνευματικὴ καθυστέρηση τοῦ Ἔθνους.

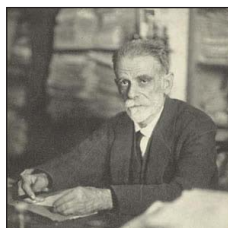

Ὁ ἔξοχος φιλόσοφος Καθηγητὴς ἀείμνηστος Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος τονίζει:

«Ἡ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων, ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου, εἶναι μία καὶ ἀδιαιρέτη. Καὶ εἶναι μεγάλο λάθος νὰ φανατιζόμεστε ἐπάνω στὸ θέμα αὐτό, πού εἶναι ἡ μεγάλη μας Κιβωτός, ἡ μεγάλη μας Ἰδέα. Ἔχουμε παραμελήσει τὴν καλλιέργεια τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας, τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀπὸ ἐμπάθειες, ἀπὸ δογματισμούς καὶ φανατισμούς, πού εἶναι ἀπαράδεκτοι γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν μεγάλων γλωσσικῶν μας προβλημάτων. Τὰ γλωσσικὰ σύμβολα εἶναι ἀναλλοίωτα, ἐδῶ μέσα στὸ στόμα τοῦ Λαοῦ, ἐπὶ χιλιάδες χρόνια. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλεῖο τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἐκράτησαν, ὡς Λαός, στὸ στόμα τους ἀναλλοίωτα τὰ λεκτικά τους σύμβολα».

Βαρύτατες εἶναι οἱ ὑποχρεώσεις ὅλων μας γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς γνήσιας φυσιογνωμίας τῆς δημοτικῆς γλῶσσας.

Ὁ μεγάλος ποιητὴς μας Κωστῆς Παλαμᾶς μᾶς ἔχει στείλει, ἀπὸ χρόνια, τὸ μήνυμά του:

**«Τοῦ Λόγου ἐσὺ νεράϊδα,
τῆς μητέρας μου καὶ τῆς ψυχῆς μου γλῶσσα,
καταφρόνια μύρια σκάψαν τὴν ὄψη σου,
ἔσκυψαν τὸ μέτωπό σου.
Στυλώσου ὀρθή! Σοῦ τραγουδῶ τὰ νικητήρια!
Ἀπὸ τοὺς κόσμους τοῦ Αὔριο
τὸ μήνυμα τῆς νίκης ἐγὼ σοῦ φέρνω,
ὡς ἀστεριοῦ, πού ὡς ἐδῶ κάτου ἡ λάμψη του,
ὑστερ' ἀπὸ χρόνους, θά ῥθει.**

Ἡ γλῶσσα τῆς Ρωμηοσύνης, ᾧ νικήτρια τοῦ Θανάτου!».

Παιδεῖα καὶ γλῶσσα συμπορεύονται πάντοτε γιὰ τὴν δημιουργία καὶ τὴν διάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ὑψηλὰ καὶ ἀγνὰ ἰδανικά. **Τὸ** ἔθνος μας, δοκιμασμένο καὶ βασανισμένο, στὴν διαδρομὴ τῶν αἰώνων, πρέπει νὰ ζήσει. **Καὶ** θὰ ζήσει, ὅταν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐκτελέσουν στὸ ἀκέραιο τὸ χρέος τους. **Φθάνει** πιά τὸ κακό. **Οἱ** καιροὶ μας ἐπιτάσσουν.

Εἶναι πολὺ διδακτικά καὶ χρήσιμα τὰ λόγια τοῦ μεγάλου γλωσσολόγου Γ. Χατζιδάκη στὰ βαθεῖα γεράματά του, μὲ τὴν παροιμιώδη διαύγεια:

«**Τ**ώρα, πού δὲν εἶμαι στὸ τσίρκο (ἔτσι ἔλεγε τὴν, ἀπὸ καθέδρας, διδασκαλία), λέω τὶ αἰσθάνομαι, γιατί θὰ παραδώσω ψυχὴ στὸν Θεό. **Η** δημοτικὴ εἶναι ὄμορφη, χαριτωμένη, καλονοικοκυρὰ καὶ βέρα ρωμηοπούλα. **Τ**ὴν ἔφτιασε ὁ δουλευτὴς Λαός μας, στὴ θάλασσα καὶ στὸ βουνό. **Μ**ά, κακοτύχησε ἡ ἄμοιρη. **Τ**ῆς κόλλησαν χυδαῖα στολίδια, κωμικά, τουρκογύφτικα. **Β**γάλτα τοῦτα κι ἀμέσως τὴν ἔχεις ἀγνὴ ρωμηοπούλα... **Μ**έτρο, παιδί μου, αἴσθησι τοῦ περιττοῦ καὶ περίσκεψη. **Π**ροπαντός: μουσικὸ αἰσθητήριο στὴ σκέψη, στὸ λόγο, στὸ γράψιμο!...».

(*) Ἐφημερ. «Ἐστία», 14.1.2013. Τοῦ Δημ. Κ. Κουτσουλέλου, Ἐπιτ. Ἐπόπτη Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.